

Vi kan som sagt stemme for SF's dagsordensforslag, selv om vi gerne så, det var lige så godt som vores eget, men o.k.

Vi stemmer selvfølgelig imod VKZ's.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Nu fik vi jo lejlighed til at høre gammelkommunisternes ordfører fortælle, hvad det er for nogle tanker, man gør sig i det parti. Jeg kan forstå, at det, man vil, altså simpelt hen er, at man vil indføre et totalt stop for udliciteringer og privatiseringer.

Dermed har Enhedslisten jo isoleret sig fra stort set alle partier her i Folketinget. Jeg er endnu ikke helt klar over, om SF er med på dette stop, men resten af Folketinget har Enhedslisten så isoleret sig fra. Det synes jeg er interessant at få konstateret.

Men når hr. Frank Aaen så bagefter siger: Lad os nu se på alternativerne, så har jeg lyst til at vide, hvad det egentlig er, hr. Frank Aaen efterlyser. Er det socialisering, eller er det nationalisering? Hvad er det for nogle metoder, hr. Frank Aaen vil anvende for at sikre, at vi kan få løst de offentlige opgaver bedst og billigst? Hvad er det for nogle metoder, som kan sikre, at vi på en anden måde kunne hente de 15, 16, 17 pct. i besparelser, som Udliciteringsrådet og andre har påvist der kan hentes, for at vi kan få råd til at afkorte ventelisterne på vores sygehuse? For det handler om, at hver eneste krone, vi kan spare på vores busser eller på andre offentlige opgaver ved at udlicitere på en fornuftig måde, kan bruges til andre gode formål.

Derfor må jeg spørge gammelkommunisternes talsmand: Hvad er det for et alternativ, man forestiller sig? Var det det, vi så ovre østpå?

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Vi har hørt Enhedslisten gentagne gange fra talerstolen i dag, og de har mest talt om arbejdskampen i Esbjerg. Vi har hørt hr. Frank Aaen stå her på talerstolen og sige under sit indlæg: Til lykke med at det lykkedes.

Vi kan så mindes tv den anden aften. Jeg kan egentlig kun ryste på hovedet, når faglige ledere stikker hænderne i siden og for åben skærm

bruger det argument, at der nu har været ro på arbejdsmarkedet i 10 år, og nu er det tiden, at der sker noget. Det er så det, hr. Frank Aaen siger tillykke med er lykkedes.

Det er en debat, der er fuldstændig ude af proportioner. Man er imod udliciteringer, man er imod alting, og jeg må ligesom Venstres ordfører efterlyse, hvad det egentlig er, man vil. Er det en egentlig nationalisering, man ønsker?

Vi må altså konstatere, at det åbenbart er gået hen over hovedet på Enhedslisten, at verden har forandret sig det sidste års tid.

Jeg kan hermed sige, at vi afviser dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Med den tiltale, jeg har været ude for, kan jeg vel også tillade mig at sige til købmandsfilosofferne, at når købmandsfilosofferne, der er så gode til at regne, taler om besparelser, vil jeg sådan set gerne have det uddybet.

Er det besparelser, når folk går ned i løn og får dårlige arbejdsvilkår? Er det besparelser på sygehusene, at folk bliver nedslidt, når de skal gøre tre parcelhuse rene i timen? Er det besparelser, når folk bliver arbejdsløse og i stedet for at gøre nogen nytte for pengene skal have arbejdsløshedsunderstøttelse? Er det den slags besparelser, man taler om? Hvad er det egentlig for besparelser, der er så vigtige at opnå med alt det her? Det kunne være godt at få regnestykket gjort op.

Jeg vil godt endnu en gang høre, om det vigtigste for Venstre og De Konservative er besparelserne. Er det besparelser på løn- og arbejdsvilkår, der er det vigtigste? Det lyder sådan. De vil jo ikke svare klart på det, så jeg må konkludere, at det er dét, der er det vigtigste for dem, og det er fint, for så er vi forskellige.

Betyder det så, at efter vores opfattelse skal det hele socialiseres? Nej! Vi er socialister, men vi anerkender, at der nok fremover vil være mange forskellige former for eje af produktionsmidler, og at der vil være en offentlig sektor og en privat sektor. Det, vi i al beskedenhed har prøvet at sige i denne debat, er, at der er en vej, som er betrådt alt for længe, hvor man ønsker at lade pengene og markedet bestemme mere og mere på bekostning af demokratiet.

Det, vores forslag går ud på, er, at man genopdager demokratiet som udviklingsmotor, at man siger, at de, der i virkeligheden er bedst til at styre og give dynamik til den offentlige sek-